

Sopka

Karel Plíhal

1. V každém je sopka, zdánlivě spící,
před níž jsme zcela bezbranní,
občas nám doutná pod čepicí,
to se jen vrtí ze spaní.
2. Ale pak náhle u ranní kávy
či večer v baru u sklenky
začne se čertit, jen místo lávy
vychrlí divné myšlenky.
3. Myšlenka - myška, hladová věčně,
zábrany lehce přehryže,
utečeš z domu k pohledný slečně,
toužíš po stavu beztíže.
4. A sopka se činí a tělo se chvěje
jak země kdesi pod Etnou,
oči se lesknou a slečna se směje,
dokud se ústa nestřetnou.
5. Nejmenší z všedních přírodních dramát,
a jak nám dává do těla,
a budem se trápit a budeme klamat
a zbyde z nás trocha popela.